

дръжялъ дѣте-то си затворено у стаѣ, доклѣ да наядгнѣть добрѣ очи-ты му, та да глѣдѣть добрѣ?

Чловѣкъ ако не пыта и не ся опытва, той ничто не може да испече. И въ прѣдставленіѣ-та чловѣкъ отъ тѣмни-ты достига до ясны-ты, отъ тѣхъ камъ съвршенны-ты, камъ естественны-ты и врѣхестественны-ты. Опытъ на очи, че хора, на които разумъ-тъ въ дѣтинство-то имъ не е былъ буденъ и храненъ съ врѣхестественны прѣдмѣты, остоятъ и въ зрѣлый си възраст тѣпи за другый свѣтъ, за духовный свѣтъ. Има хора, които казвать: „знаѣ, слушаѣ съмъ и челъ съмъ, че вѣра-та спасава чловѣка. И азъ быхъ вѣрвалъ, нѣ не ми ся може, не ми ся подава. Изгубихъ си младость-тъ залудо! огрѣшихъ ми душѣхъ родителю-ти и учителю-ти ми, които въ дѣтинство-то ми не мя научихъ, както трѣбува, на вѣрѣ.“ Злочесты сѣ тыя хора, които сѣ принѣжены така да говорѣтъ, а такыва на днешне врѣмя има доста и то сѣ тѣя, които въ дѣтинство-то си не чули ничто за вѣрѣ и нѣравственность, за Бога и за душѣхъ-тъ си.

Чловѣкъ отъ малѣкъ, ако ся учи да глѣда надалечъ, то и види надалечъ, иначе той остая кѣсогладѣ. Така быва и съ разума; така можемъ си и растѣлкува, зачто оныя, които не сѣ учени, или божемъ не сѣ намазани колкогодѣ съ наречи-просвѣщеніе, а въ дѣтинство-то си были въспитани благочестиво, ставать хора, които вѣрвать пѣдобрѣ и назирать пѣясно и врѣхестественны прѣдмѣты, а не оныя млады гражданчета, които като поучили въ училище и попрочели нѣчто помыслили ся за нѣчто голѣмо, та искать да ся хвалять и надувать като многоучени, просвѣтени, цивилизовѣни.